

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός Γνωμοδότησης 105/2023

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τμήμα ΣΤ´

Συνεδρίαση της 18^{ης} Οκτωβρίου 2023

Σύνθεση :

Πρόεδρος: Χαράλαμπος Μπρισκόλας, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη: Βασίλειος Κορκίζογλου, Νικόλαος Καραγιώργης, Αικατερίνη Γαλάνη, Αναστασία Ζαφειριάδου, Θεόδωρος Ράπτης, Αντώνιος Παπαγεωργίου, Μαρία Μπασδέκη, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Μαρία Μπασδέκη, Νομική Σύμβουλος του Κράτους.

Αριθμός Ερωτήματος: Το Γ4α/ΓΠ/ΕΠΜ/οικ.1834/10-04-2023 έγγραφο της Διεύθυνσης Ανθρωπίνου Δυναμικού Νομικών Προσώπων (Τμήμα Ε´) της Γενικής Διεύθυνσης Υπηρεσιών Υγείας του Υπουργείου Υγείας.

Περίληψη ερωτήματος: 1. Ερωτάται, αναφορικά με την προβλεπόμενη στο άρθρο 36 του ν. 1397/1983, αυτοδίκαιη έκπτωση των γιατρών Ε.Σ.Υ. επί αμετάκλητης καταδίκης τους για αδίκημα (κακούργημα ή πλημμέλημα) εκ των αναφερομένων στην διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 27 του ίδιου νόμου, εάν: α. στην περίπτωση που έχει γίνει προσθήκη, με το άρθρο 9 του ν. 4999/2022 - που τροποποίησε με ισχύ από 07-12-2022 την ως άνω διάταξη - ενός νέου ποινικού αδικήματος, το οποίο τελέστηκε πριν τη θέση σε ισχύ του ν. 4999/2022 και η καταδίκη του γιατρού κατέστη

αμετάκλητη μετά τη θέση σε ισχύ του εν λόγω νόμου, ο γιατρός νόμιμα εκπίπτει της υπηρεσίας; β. στην περίπτωση που η υπηρεσία λαμβάνει γνώση ότι ο γιατρός είχε καταδικαστεί αμετακλήτως πριν την έκδοση του νόμου για ποινικό αδίκημα που προστέθηκε με το ν. 4999/2022, νόμιμα εκδίδεται κατά τον παρόντα χρόνο διαπιστωτική πράξη αυτοδίκαιης έκπτωσης από την υπηρεσία; Σε περίπτωση θετικής απάντησης, μέχρι ποιά χρονική στιγμή στο παρελθόν πρέπει η υπηρεσία να ερευνήσει τη συνδρομή της ως άνω προϋπόθεσης;

2. Επίσης ερωτάται, αναφορικά με τη θέση σε δυνητική αργία γιατρών κλάδου Ε.Σ.Υ., κατ' εφαρμογή των οριζόμενων στο άρθρο 104 παρ. 1 περ. α' του ν. 3528/2007, όπως ισχύει, εάν, στις περιπτώσεις, που είχε ήδη ασκηθεί πριν την έναρξη ισχύος του ν. 4999/2022 σε βάρος γιατρού Ε.Σ.Υ. ποινική δίωξη, που δεν έχει κριθεί αμετάκλητα, για αδίκημα, το οποίο στο παρελθόν δεν επέσυρε την έκπτωση από την υπηρεσία, αλλά προστέθηκε με το ν. 4999/2022 (π.χ. παράβαση καθήκοντος), η υπηρεσία μπορεί σύννομα, αφού υποβάλει ερώτημα προς το αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο, να θέσει σε δυνητική αργία τον γιατρό; Σε περίπτωση θετικής απάντησης, μέχρι ποιά χρονική στιγμή στο παρελθόν πρέπει η υπηρεσία να ερευνήσει τη συνδρομή της ως άνω προϋπόθεσης;

Στο πιο πάνω ερώτημα, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα ΣΤ') γνωμοδότησε ως εξής:

Ιστορικό

Από το έγγραφο της ερωτώσας υπηρεσίας και τα στοιχεία του φακέλου που το συνοδεύουν, προκύπτει το ακόλουθο πραγματικό:

1. Στην ερωτώσα υπηρεσία είχαν περιέλθει, ήδη πριν την 07-12-2022, όταν τέθηκε σε ισχύ ο νόμος 4999/2022 (Α' 225), i) αμετάκλητες καταδικαστικές ποινικές αποφάσεις σε βάρος γιατρών κλάδου Ε.Σ.Υ. για το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος, αδίκημα το οποίο δεν συμπεριλαμβανόταν στα ποινικά αδικήματα, που με βάση την ειδική νομοθεσία για τους γιατρούς κλάδου Ε.Σ.Υ. μπορούν να επισύρουν την έκπτωση από την υπηρεσία, σε περίπτωση αμετάκλητης καταδίκης του διωκόμενου καθώς και ii) γνωστοποιήσεις άσκησης ποινικής δίωξης σε βάρος γιατρών κλάδου Ε.Σ.Υ. για αδίκημα, το οποίο σύμφωνα με την ισχύουσα πλέον νομοθεσία μπορεί να επισύρει έκπτωση από την υπηρεσία (π.χ. παράβαση καθήκοντος). Επίσης, σύμφωνα με το διδόμενο ιστορικό, αναμένεται να περιέλθουν σε γνώση της υπηρεσίας γνωστοποιήσεις ποινικών διώξεων που ασκήθηκαν μετά τη

θέση σε ισχύ του ν. 4999/2022 για ποινικά αδικήματα που προστέθηκαν με το ν. 4999/2022, πλην όμως έχουν τελεστεί πριν την ισχύ του νέου αυτού νόμου.

2. Ενδεικτικά αναφέρονται στο υποβληθέν ερώτημα οι ακόλουθες περιπτώσεις :

Περίπτωση 1^η

Γιατρός τέως κλάδου ΠΕ γιατρών και νυν γιατρός κλάδου Ε.Σ.Υ., καταδικάστηκε αμετάκλητα με την */2021 απόφαση του Εφετείου Αθηνών (Β' Τριμελούς Πλημμελημάτων) σε ποινή φυλάκισης έξι (6) μηνών με τριετή αναστολή, για παράβαση καθήκοντος κατ' εξακολούθηση.

Περίπτωση 2^η :

Γιατρός κλάδου Ε.Σ.Υ., καταδικάστηκε με την */2020 απόφαση του Γ' Τριμελούς Εφετείου Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, σε ποινή φυλάκισης πέντε (5) μηνών με τριετή αναστολή, για την πράξη της παράβασης καθήκοντος κατ' εξακολούθηση. Η ως άνω απόφαση κατέστη αμετάκλητη με την */2021 απόφαση του Αρείου Πάγου.

Περίπτωση 3^η :

Σε βάρος γιατρού κλάδου Ε.Σ.Υ. ασκήθηκε (πριν την έναρξη ισχύος του ν. 4999/2022) και εκκρεμεί ποινική δίωξη για συνέργεια σε παράβαση καθήκοντος

Περίπτωση 4^η

Σε βάρος γιατρού κλάδου Ε.Σ.Υ. και για πράξη που τελέστηκε το έτος 2014, εκδόθηκε κατ' έφεση καταδικαστική ποινική απόφαση για ψευδή ιατρική πιστοποίηση, που όταν γίνει αμετάκλητη θα επισύρει έκπτωση σύμφωνα με το ν. 4999/2022.

3. Η ερωτώσα υπηρεσία, είναι αρμόδια για την έκδοση διαπιστωτικών πράξεων αυτοδίκαιης έκπτωσης και πράξεων θέσης σε δυνητική αργία, αφού πρώτα, στην περίπτωση της αργίας, απευθύνει προς το πειθαρχικό συμβούλιο σχετικό ερώτημα. Συγκεκριμένα: i) στις περιοριστικά αναφερόμενες περιπτώσεις της περίπτωσης ε' της παραγράφου 4 του άρθρου 27 του ν. 1397/1983 που αφορούν σε αμετάκλητη ποινική καταδίκη γιατρού κλάδου Ε.Σ.Υ., εκδίδει, κατά δέσμια αρμοδιότητα, διαπιστωτική πράξη αυτοδίκαιης έκπτωσης του γιατρού από την υπηρεσία, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 36 του ν. 1397/1983 (Α' 143) και ii) στις περιπτώσεις που έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για αδίκημα, το οποίο μπορεί να επισύρει την έκπτωση από την υπηρεσία, υποβάλλει ερώτημα προς το αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο γιατρών Ε.Σ.Υ., προκειμένου αυτό να γνωμοδοτήσει για τη θέση ή μη του/της γιατρού

σε δυνητική αργία, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 104 του ν. 3528/2007, που ισχύει και για τους γιατρούς κλάδου Ε.Σ.Υ.

Προκειμένου δε η ερωτώσα υπηρεσία να ενεργήσει αρμοδίως στις περιπτώσεις ποινικών αδικημάτων που δεν περιλαμβάνονταν στην διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 27 του ν. 1397/1983, πριν την τροποποίησή της από το άρθρο 9 του ν. 4999/2022, υπέβαλε τα υπό διερεύνηση ερωτήματα.

Νομοθετικό πλαίσιο

4. Στις διατάξεις του ν. 1397/1983 «Εθνικό Σύστημα Υγείας» (Α' 143) και ειδικότερα στα άρθρα 27 και 36, ορίζονται τα εξής :

Άρθρο 27

«Διαδικασία πλήρωσης θέσης.

4. Δε διορίζεται ο γιατρός που α) ..., ε) έχει καταδικασθεί για κακούργημα, έγκλημα κατά των ηθών, κλοπή, υπεξαίρεση, απάτη πλαστογραφία, ψευδορκία, ψευδή καταμήνυση, συκοφαντική δυσφήμιση, δωροδοκία, δόλια χρεωκοπία ή για εγκλήματα που ανάγονται στην προστασία του δημοκρατικού πολιτεύματος και στ)....». {Το άρθρο αυτό, το οποίο αρχικά καταργήθηκε με το άρθρο 132 του ν. 2071/1992 (Α' 123), στη συνέχεια όμως οι διατάξεις των παραγράφων 4, εκτός της περίπτωσης δ' αυτής, και 5 του εν λόγω άρθρου, επανήλθαν σε ισχύ με την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 2256/1994 (Α' 196), τίθεται όπως ίσχυε πριν τη τροποποίηση και την εν γένει διαμόρφωσή του με το άρθρο 9 του ν. 4999/2022}.

Η ίδια διάταξη (της ως άνω παραγράφου 4 του άρθρου 27 του ν. 1397/1983), τροποποιήθηκε με το άρθρο 9 του ν. 4999/2022 «Δευτεροβάθμια περίθαλψη, ιατρική εκπαίδευση, μισθολογικές ρυθμίσεις για τους ιατρούς και οδοντιάτρους του Εθνικού Συστήματος Υγείας και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας» (Α' 225/07-12-2022), ως ακολούθως:

Άρθρο 9

«Κωλύματα διορισμού ιατρών Εθνικού Συστήματος Υγείας - Τροποποίηση παρ. 4 άρθρου 27 ν. 1397/1983.

Στην παρ. 4 του άρθρου 27 του ν. 1397/1983 (Α' 143), περί των κωλυμάτων διορισμού ιατρών στον κλάδο ιατρών Εθνικού Συστήματος Υγείας, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) τα πρώτα εννέα εδάφια καταργούνται, β) το δέκατο εδάφιο τροποποιείται, βα) με την κατάργηση της περ. δ) και ββ) με την αντικατάσταση της περ. ε), και η παρ. 4 του άρθρου 27 διαμορφώνεται ως εξής::

“4. Δεν διορίζεται ο γιατρός που: α) ..., ε) έχει καταδικασθεί αμετάκλητα για οποιοδήποτε κακούργημα ή για τα πλημμελήματα της κλοπής, υπεξαίρεσης, απάτης, εκβίασης, πλαστογραφίας, ψευδούς ιατρικής πιστοποίησης, ψευδούς κατάθεσης, ψευδούς καταμήνυσης, απιστίας, δωροδοκίας, δωροληψίας, παράβασης καθήκοντος, για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, για εγκλήματα που ανάγονται στην προσβολή του δημοκρατικού πολιτεύματος ή έχει καταδικαστεί αμετάκλητα σε ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ενός (1) έτους για τα πλημμελήματα των νόμων περί ναρκωτικών, περί προστασίας των ζώων συντροφιάς, περί όπλων, περί ενδοοικογενειακής βίας, περί καταπολέμησης του ρατσισμού και της ξενοφοβίας και στ)”.(Σημειωτέον ότι η κατάργηση των εννέα πρώτων εδαφίων της ως άνω διάταξης επαναλαμβάνεται και στο άρθρο 74 παρ.1β του ν. 4999/2022).

Εξάλλου, στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 75 του ν. 4999/2022, ρυθμίζεται η έναρξη ισχύος των διατάξεών του, ως εξής:

Άρθρο 75

«Έναρξη ισχύος

1. Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις του.».

Τέλος, στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 36 του ν. 1397/1983, ορίζεται ότι:

Άρθρο 36

«Λύση υπηρεσιακής σχέσης.

1. Η υπηρεσιακή σχέση των γιατρών Ε.Σ.Υ. λύνεται με το θάνατο, την έκπτωση, την αποδοχή παραίτησης ή τη απόλυσή τους. 2. Έκπτωση γίνεται αυτοδίκαια σε περίπτωση αμετάκλητης καταδίκης του γιατρού για κακούργημα ή πλημμέλημα από αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 27 του νόμου αυτού ή σε στέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων. Η απώλεια της ελληνικής ιθαγένειας συνεπάγεται έκπτωση του γιατρού, αφού βεβαιωθεί από την αρμόδια αρχή. Η έκπτωση σε κάθε περίπτωση διαπιστώνεται με πράξη του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας. 3.».

5. Στις διατάξεις του ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» (Α' 26) και ειδικότερα στα άρθρα 2 παρ. 1 και 2, 104 1, 3 και 5, καθώς και 149 αυτού, ορίζονται τα ακόλουθα :

Άρθρο 2

«Έκταση εφαρμογής

1. Στις διατάξεις του παρόντος Κώδικα υπάγονται οι πολιτικοί διοικητικοί υπάλληλοι του κράτους και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. 2. Υπάλληλοι ή λειτουργοί του κράτους ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίοι, κατά συνταγματική ή νομοθετική πρόβλεψη, διέπονται από ειδικές διατάξεις, καθώς και οι υπάλληλοι των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από τις ειδικές γι' αυτούς διατάξεις.»

Άρθρο 104

«Δυνητική θέση σε αργία – Αναστολή άσκησης καθηκόντων.

1. Αν συντρέχουν λόγοι δημόσιου συμφέροντος μπορεί να τίθεται σε αργία ο υπάλληλος, κατά του οποίου: α) Έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, για αδίκημα το οποίο μπορεί να επισύρει την έκπτωση από την υπηρεσία. Ειδικά, προκειμένου για το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος ο υπάλληλος μπορεί να τίθεται σε αργία εφόσον έχει παραπεμφθεί στο ακροατήριο για το αδίκημα αυτό. β) 2. 3. Η πράξη, με την οποία ο υπάλληλος τίθεται σε δυνητική αργία ή επαναφέρεται στα καθήκοντά του, εκδίδεται από τον οικείο Υπουργό ή το ανώτατο μονομελές όργανο διοίκησης των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή, αν δεν υπάρχει, από τον Πρόεδρο του συλλογικού οργάνου διοίκησης των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ύστερα από γνώμη του πειθαρχικού συμβουλίου. Για τη θέση του υπαλλήλου σε αργία απαιτείται προηγούμενη ακρόαση αυτού από το πειθαρχικό συμβούλιο. 4. 5. Η αργία αρχίζει από την κοινοποίηση στον υπάλληλο της σχετικής πράξης. Ο υπάλληλος επανέρχεται στα καθήκοντά του από την κοινοποίηση της πράξης επαναφοράς ή αυτοδίκαια από την τελεσιδικία της ποινικής απόφασης που δεν συνεπάγεται έκπτωση ή της πειθαρχικής απόφασης, η οποία δεν επιβάλλει την ποινή της οριστικής παύσης ή από τη συμπλήρωση της διετίας κατά την προηγούμενη παράγραφο.» {Το άρθρο 104 τίθεται όπως είχε αρχικά αντικατασταθεί με την περίπτωση 2 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α' 222) και συμπληρωθεί με τη παράγραφο 1 του άρθρου 15 του ν. 4210/2013 (Α' 254, και στη συνέχεια αντικατασταθεί ως άνω με το άρθρο 3 παρ. 4 του ν. 4325/2015 (Α' 47)}.

Άρθρο 149

«Αυτοδίκαιη έκπτωση λόγω ποινικής καταδίκης.

Ο υπάλληλος εκπίπτει αυτοδικαίως της υπηρεσίας, εφόσον με αμετάκλητη δικαστική απόφαση: α) καταδικασθεί σε ποινή τουλάχιστον πρόσκαιρης κάθειρξης ή σε οποιαδήποτε ποινή για πλημμέλημα από τα αναφερόμενα στην περ. α` της παρ. 1 του άρθρου 8 του παρόντος ή σε οποιαδήποτε ποινή για λιποταξία, β)... . Η έκπτωση επέρχεται από την ημερομηνία δημοσίευσης της αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης. Για την έκπτωση εκδίδεται διαπιστωτική πράξη, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως γ)»

Ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων

Από τις προαναφερόμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς, αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, ενόψει και όλου του νομικού πλαισίου εντός του οποίου εντάσσονται, του σκοπού που εξυπηρετούν και την υπαγωγή σ' αυτές των πραγματικών περιστατικών που τέθηκαν υπόψη του Τμήματος από την ερωτώσα υπηρεσία, συνάγονται τα ακόλουθα:

6. Οι γιατροί του κλάδου Ε.Σ.Υ., οι οποίοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 ν. 1397/1983¹ σε συνδυασμό με αυτές του άρθρου 63 του ν. 2071/1992 (Α'123) είναι μόνιμοι ή επί θητεία δημόσιοι λειτουργοί των νοσοκομείων που λειτουργούν ως νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τοποθετούνται μετά από επιλογή και διορισμό από τον Υπουργό Υγείας και η υπηρεσιακή τους κατάσταση (ιδίως ο διορισμός, η εξέλιξη, το πειθαρχικό δίκαιο και η λύση της υπαλληλικής τους σχέσης), διέπεται καταρχήν από ειδικές διατάξεις, ιδίως στα άρθρα 24 επ. του ν. 1397/1983 και 63 έως 77 του ν. 2071/1992. Ενώ για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από τις ειδικές γι' αυτούς διατάξεις, υπάγονται στις ρυθμίσεις του ν. 3528/2007 (ΥΚ), σύμφωνα με την παρ.2 του άρθρου 2 αυτού (Ολ.ΣτΕ 1886/2005, ΣτΕ 1502/2011). Ειδικότερα, ως προς το ζήτημα της λύσης της υπαλληλικής σχέσης των γιατρών Ε.Σ.Υ. λόγω αυτοδίκαιης εκπτώσεως συνεπεία αμετάκλητης ποινικής καταδίκης, ισχύει η διάταξη του άρθρου 36 του ν. 1397/1983, καθώς και η διάταξη του άρθρου 27 του ίδιου νόμου, που ρυθμίζει τα κωλύματα διορισμού των γιατρών και στην οποία η πρώτη παραπέμπει και συμπληρωματικά η διάταξη 149 του υπαλληλικού κώδικα. Σημειωτέον ότι ομοίου περιεχομένου προς τις ανωτέρω είναι και οι διατάξεις του προαναφερθέντος υπαλληλικού κώδικα, ο οποίος στο άρθρο 8 ορίζει τα κωλύματα διορισμού², στο

¹ Είχε καταργηθεί με το άρθρο 132 του ν. 2071/1992 και επανήλθε σε ισχύ με την περίπτωση β' του άρθρου 1 του ν. 2194/1994 (Α' 34).

² Δεν διορίζονται υπάλληλοι:

άρθρο 147 τους λόγους λύσης της υπαλληλικής σχέσης³ και στο άρθρο 149 την αυτοδίκαιη έκπτωση σε περίπτωση αμετάκλητης ποινικής καταδίκης για αδίκημα του άρθρου 8 παρ. 1 περ. α' αυτού. Αντιθέτως ελλείπει ειδικής ρύθμισης τα ζητήματα της θέσης των γιατρών Ε.Σ.Υ. σε δυνητική αργία ρυθμίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του εκάστοτε ισχύοντος υπαλληλικού κώδικα.

7. Κατά παγία νομολογία η αυτοδίκαιη έκπτωση δεν αποτελεί πειθαρχική ποινή, αλλά περιλαμβάνεται στους λόγους λύσης της υπαλληλικής σχέσης του γιατρού, ως δυσμενής διοικητικής φύσης συνέπεια [μέτρο], η οποία επέρχεται αυτοδίκαια με μόνη τη συνδρομή των οριζομένων στο νόμο προϋποθέσεων. Δηλαδή, η έκπτωση, ως διοικητικό μέτρο που θεσπίζεται χάριν του δημοσίου συμφέροντος, το οποίο αφορά στην ομαλή και εύρυθμη λειτουργία της δημόσιας υπηρεσίας, επιβάλλεται με μόνη την ύπαρξη του αντικειμενικού δεδομένου της προβλεπόμενης αμετάκλητης ποινικής καταδίκης και δεν συναρτάται με συγκεκριμένη υπαίτια ή μη πράξη ή συμπεριφορά. Για την επέλευση του εννόμου αυτού αποτελέσματος και εφόσον έχει υπάρξει αμετάκλητη καταδίκη του υπαλλήλου και εν προκειμένω του γιατρού για κάποιο από τα αναφερόμενα στην οικεία διάταξη ποινικά αδικήματα, εκδίδεται υποχρεωτικά σχετική διαπιστωτική πράξη από τον Υπουργό Υγείας, χωρίς προηγούμενη απόφαση του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου, καθώς δεν χωρεί κατά διακριτική ευχέρεια της διοίκησης ή κατόπιν ουσιαστικής εκτίμησης υποκειμενικής συμπεριφοράς του γιατρού. (ΣΤΕ 1502/2011, 1681/2009, 3300/2004). Εξάλλου, από τις ίδιες διατάξεις συνάγεται ότι η έκπτωση του υπαλλήλου από την υπηρεσία επέρχεται αυτοδικαίως από τη ημεροχρονολογία δημοσιεύσεως της καταδικαστικής αποφάσεως, αν κατ' αυτής δεν επιτρέπεται η άσκηση ενδίκων μέσων, ή από τη ημεροχρονολογία, κατά την οποία η καταδικαστική απόφαση κατέστη αμετάκλητη (ΣΤΕ 1862/2017, 3276/2014, 3890/2013, 1040/2010, 1680/2009, 3300/2004, 2223/2003).

8. Οι προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 36 του ν. 1397/1983, οι οποίες ρυθμίζουν ειδικώς την αυτοδίκαιη έκπτωση των γιατρών Ε.Σ.Υ. καθώς και οι αντίστοιχες διατάξεις του άρθρου 149 του προμνησθέντος Υπαλληλικού Κώδικα, που ρυθμίζουν τα των υπαλλήλων, χάριν του συμφέροντος της δημοσίας υπηρεσίας, τάσσουν ως μόνη προϋπόθεση της έκπτωσης γιατρού Ε.Σ.Υ. ή δημοσίου υπαλλήλου

α) 'Όσοι καταδικάσθηκαν για κακούργημα και σε οποιαδήποτε ποινή για κλοπή, υπεξαίρεση (κοινή και στην υπηρεσία), απάτη, εκβίαση, πλαστογραφία, απιστία δικηγόρου, δωροδοκία, καταπίεση, απιστία περί την υπηρεσία, παράβαση καθήκοντος, καθ' υποτροπή συκοφαντική δυσφήμιση, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής.

³ Η υπαλληλική σχέση λύεται με το θάνατο, την αποδοχή της παραίτησης, την έκπτωση και την απόλυση του υπαλλήλου.

από την υπηρεσία, την ύπαρξη αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου, με την οποία επιβλήθηκε στον γιατρό ή υπάλληλο οποιαδήποτε ποινή για κακούργημα ή πλημμέλημα εκ των αναφερομένων στο νόμο. Συνεπώς, εφ' όσον συντρέχει τέτοια περίπτωση, διαπιστώνεται υποχρεωτικά η αυτοδίκαιη έκπτωση του γιατρού ή του υπαλλήλου, χωρίς να ασκεί επιρροή η αναστολή εκτέλεσης της ποινής, ή της παρεπόμενης αυτής στέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων, η οποία έχει τυχόν αποφασισθεί από το ποινικό δικαστήριο βάσει των οικείων διατάξεων του Ποινικού Κώδικα (ΣτΕ 2948/2017, 1862/2017, 3276/2014, 2985/2014, 4684/2013 7μ, 3890/2013, 326/2011, 1680/2009, 2903/2007, 3300/2004, 2223/2003, ΔΕΑ 2050/2019, ΔΕφΘεσ. 499/2017, ΝΣΚ 116/2016).

9. Περαιτέρω για την επέλευση του αποτελέσματος της έκπτωσης είναι αδιάφορος ο χρόνος τέλεσης του αδικήματος ή ο χρόνος έκδοσης της καταδικαστικής απόφασης, εφ' όσον αυτή υπόκειται σε ένδικο μέσο, αφού κρίσιμος χρόνος για την έκπτωση είναι ο χρόνος κατά τον οποίο η καταδίκη κατέστη αμετάκλητη, σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας⁴ (ΣτΕ 3262/2012, 1536/2007 7μ, 3300/2004, 588/2003, 1889/2001).

⁴ Ν. 4620/2019: «Νέος ΚΩΔΙΚΑΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ» (Ισχύς από 01-07-2019).

Άρθρο 473.

«Προθεσμία για την άσκηση των ενδίκων μέσων

1. Όπου ειδική διάταξη νόμου δεν ορίζει διαφορετικά, η προθεσμία για την άσκηση ενδίκων μέσων είναι δέκα (10) ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης...

22. Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον κατηγορούμενο είναι είκοσι (20) ημερών, η οποία αρχίζει σύμφωνα με την παρ. 3.

... 3. Η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει από τότε που η τελεσίδικη απόφαση θα καταχωριστεί καθαρογραμμένη στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου. Ειδικά για τον κατηγορούμενο, ο οποίος αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης γνωστοποίησε με δήλωση του ιδίου ή του συνηγόρου, η οποία καταχωρίζεται στα πρακτικά, τη διεύθυνση του ηλεκτρονικού του ταχυδρομείου, η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει μετά τη σχετική ενημέρωση από τον γραμματέα του δικαστηρίου με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αναφορικά με την καταχώριση της απόφασης ως καθαρογραμμένης. ... Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον εισαγγελέα αρχίζει και στην περίπτωση αυτή, από την ως άνω καταχώριση.»

Άρθρο 504.

«Αποφάσεις κατά των οποίων επιτρέπεται.

1. Όταν ο νόμος δεν ορίζει ειδικά κάτι άλλο, αίτηση αναίρεσης επιτρέπεται μόνο κατά της απόφασης που, όπως απαγγέλθηκε, δεν προσβάλλεται με έφεση και κατά της απόφασης του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου που εκδόθηκε ύστερα από άσκηση έφεσης, αν με τις αποφάσεις αυτές το δικαστήριο αποφάνθηκε τελειωτικά για την κατηγορία ή αν έπαυσε οριστικά ή κήρυξε απαράδεκτη την ποινική δίωξη (άρθρο 368)....».

Άρθρο 507.

«Προθεσμία αναίρεσης για τους εισαγγελείς.

Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον εισαγγελέα αρχίζει από την καταχώριση καθαρογραμμένης της απόφασης στο ειδικό βιβλίο που τηρείται στη γραμματεία του δικαστηρίου και για μεν τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου είναι ενός (1) μηνός, για δε τους λοιπούς εισαγγελείς είκοσι (20) ημερών, από την καταχώριση αυτήν.»

Άρθρο 546.

«Πότε η απόφαση είναι αμετάκλητη.

10. Εξάλλου η προβλεπόμενη τόσο από το άρθρο 37 του ν. 1397/1983 όσο και από το άρθρο 149 ΥΚ αυτοδίκαιη έκπτωση δεν συνιστά ούτε κύρωση παρεπόμενη ή συνδεδεμένη με ένα ποινικό αδίκημα και επομένως δεν έχει έστω και έμμεσα ποινικό χαρακτήρα (ΣΤΕ 1536/2007 επταμ.) και η έκπτωση από την υπαλληλική ιδιότητα ή εν προκειμένω από την ιδιότητα του γιατρού Ε.Σ.Υ. δεν μπορεί να εξομοιωθεί με μία ποινή με την έννοια του άρθρου 7 της Σύμβασης και επομένως δεν εφαρμόζεται εν προκειμένω η αρχή ότι κρίσιμος είναι ο νόμος που ισχύει πριν την τέλεση μιας πράξης, της οποίας ορίζει τα στοιχεία. (ΕΔΔΑ της 23-8-2011 προσφυγή 53372/07 κατά της Ελλάδας). Ειδικότερα, δεδομένου ότι η κατά τα ανωτέρω αυτοδίκαιη λύση της υπηρεσιακής σχέσης, δεν αποτελεί μέτρο «ποινικής» φύσεως, δεν τυγχάνουν σε αυτό εφαρμογής οι διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 1 του Συντάγματος, του άρθρου 7 παρ. 1 της ΕΣΔΑ καθώς και του άρθρου 4 παρ. 1 του εβδόμου Πρωτοκόλλου της εν λόγω Συμβάσεως (που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1705/1987, Α' 89), με τις οποίες ορίζεται: α) ότι έγκλημα δεν υπάρχει ούτε ποινή επιβάλλεται χωρίς νόμο που να ισχύει πριν από την τέλεση της πράξεως και να ορίζει τα στοιχεία της, β) ότι ποτέ δεν επιβάλλεται ποινή βαρύτερη από εκείνη που προβλεπόταν κατά την τέλεση της πράξεως και γ) ότι κανένας δεν μπορεί να διωχθεί ή να καταδικασθεί ποινικά για πράξη, για την οποία αθώωθηκε ή καταδικάσθηκε ήδη με αμετάκλητη απόφαση (πρβλ ΣΤΕ 2499/2022, 1869/2020 επταμ.) Εξάλλου για τους ίδιους λόγους δεν παραβιάζεται το τεκμήριο αθωότητας, ούτε η αρχή της αναλογικότητας (πρβλ. ΣΤΕ 1869/2022, 451/2021, 4212/2015, 2991/2014). Συνεπώς, αφού η λύση της υπηρεσιακής σχέσης των γιατρών Ε.Σ.Υ. λόγω έκπτωσης δεν έχει πειθαρχικό ούτε ποινικό χαρακτήρα, αλλά συνιστά διοικητικό μέτρο, δεν μπορούν να τύχουν εφαρμογής για την επιβολή της και περαιτέρω για την έκδοση της σχετικής διαπιστωτικής πράξης ούτε οι πειθαρχικές διατάξεις για τους γιατρούς ΕΣΥ, ούτε το πειθαρχικό δίκαιο των υπαλλήλων, ούτε οι διατάξεις ποινικής φύσεως, που αφορούν στα χρονικά όρια ισχύος των ποινικών νόμων, όπως η γενική αρχή που θεσπίζεται στα άρθρα 7 παρ.1 του Συντάγματος και 1 και 2 του Ποινικού Κώδικα, κατά την οποία οι αξιόποινες πράξεις τιμωρούνται με το νόμο που ισχύει κατά το χρόνο τέλεσής τους, σε περίπτωση δε κατά την οποία από την τέλεση της πράξεως μέχρι την αμετάκλητη εκδίκασή της ίσχυσαν δύο ή περισσότεροι νόμοι εφαρμόζεται εκείνος

που παρέχει τις ευμενέστερες για τον κατηγορούμενο διατάξεις, ήτοι ο ηπιότερος (ΝΣΚ 35/2018⁵, ΣΤΕ 3262/2012).

11. Περαιτέρω από τις διατάξεις που ρυθμίζουν τα της δυνητικής αργίας προκύπτει ότι η θέση σε δυνητική αργία ενός υπαλλήλου, όταν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις (άσκηση ποινικής δίωξης ή παραπομπή στο ακροατήριο ποινικού δικαστηρίου για τα αναφερόμενα εκεί ποινικά αδικήματα/ άσκηση πειθαρχικής δίωξης για πειθαρχικό παράπτωμα που μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης/ υπόνοια για άτακτη διαχείριση), αποτελεί εξαιρετικό διοικητικό μέτρο, που αποσκοπεί στην άμεση απομάκρυνσή του από την υπηρεσία, αν λόγοι υπηρεσιακοί ή δημοσίου συμφέροντος το επιβάλλουν (ΣΤΕ 15/2003, 3249/1999, 3121/1987). Για να επιβληθεί δε το έκτακτο αυτό μέτρο, αρκεί να έχει εγερθεί σε βάρος του υπαλλήλου έγκυρη, σε ό,τι αφορά τα εξωτερικά της στοιχεία, πειθαρχική αγωγή από το αρμόδιο γι' αυτό όργανο, σχετικά με πειθαρχικό παράπτωμα που μπορεί να επιφέρει την οριστική παύση (ΣΤΕ 3895/1996, 3121/1987). Ή αρκεί να έχει ασκηθεί ποινική δίωξη σε βάρος του υπαλλήλου για αδίκημα, το οποίο μπορεί να επισύρει την έκπτωση, και προκειμένου για το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος να έχει παραπεμφθεί στο ακροατήριο (ΣΤΕ 3249/1999). Η δυνητική αργία, η οποία δεν είναι υποχρεωτική, όπως η αυτοδίκαιη αργία, εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της υπηρεσίας και προϋποθέτει την συνδρομή λόγων δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι σε συνάρτηση με συγκεκριμένο ποινικό αδίκημα ή πειθαρχικό παράπτωμα ή έκνομη διαχείριση επιβάλλουν, κατά την εκτίμηση της υπηρεσίας τη θέση του υπαλλήλου σε κατάσταση αργίας, ήτοι απομάκρυνσή του από τα καθήκοντά του π.χ. για προστασία του κύρους της υπηρεσίας και αποφυγή κλονισμού της εμπιστοσύνης των πολιτών προς αυτή, διασφάλιση ομαλότητας διεξαγωγής της δημόσιας λειτουργίας, πρόληψη παρεμβάσεων σε διεξαγόμενη πειθαρχική διαδικασία σε βάρος του υπάλληλου και γενικώς προστασία της εικόνας της υπηρεσίας και της ευταξίας της λειτουργίας της τόσο στο εξωτερικό, όσο και στο εσωτερικό περιβάλλον αυτής. Περαιτέρω της απόφασης θέσης του υπαλλήλου σε αργία προηγείται γνώμη του πειθαρχικού συμβουλίου, η οποία συνιστά απλή γνώμη (ΔΕΑ 183/2023). Για να είναι νομίμως αιτιολογημένη η απόφαση, με την οποία ο υπάλληλος τίθεται σε αργία, πρέπει να

⁵ Αποδεκτή από την διοίκηση, γνωμοδότησε ομόφωνα ότι για την επιβολή του διοικητικού μέτρου αποβολής της δικηγορικής ιδιότητας δικηγόρου, λόγω αμετάκλητης ποινικής καταδίκης του για ένα από τα οριζόμενα στο κώδικα δικηγόρων αδικήματα και την έκδοση της σχετικής διαπιστωτικής πράξης, εφαρμόζονται οι διατάξεις του κώδικα που ισχύει κατά τον κρίσιμο χρόνο της επέλευσης του αμετακλήτου, το οποίο αποτελεί και τη μόνη προϋπόθεση για την έκδοσή της και δεν ασκούν επιρροή οι διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο τέλεσης του αδικήματος

αναφέρονται σε αυτήν ή στην προηγηθείσα γνώμη του πειθαρχικού συμβουλίου ή να προκύπτουν από τα στοιχεία του φακέλου οι συγκεκριμένοι υπηρεσιακοί δημοσίου συμφέροντος λόγοι, που επιβάλλουν την προσωρινή μεν, αλλά άμεση απομάκρυνση αυτού από την άσκηση των καθηκόντων του, καθώς και η συνδρομή των λοιπών προϋποθέσεων του νόμου, δηλ. η εκκρεμής ποινική δίωξη για αδίκημα που μπορεί να επισύρει έκπτωση από το λειτούργημά του, ή σε περίπτωση δίωξης για παράβαση καθήκοντος η παραπομπή στο ποινικό ακροατήριο. (ΔΕΑ 1658/2023) Η δυνητική αργία αρχίζει από την κοινοποίηση στον υπάλληλο της απόφασης με την οποία τίθεται στην κατάσταση αυτή. Συνεπώς τόσο από τις κείμενες διατάξεις όσο και από την φύση και τον σκοπό στον οποίο το μέτρο αποβλέπει δεν συγχωρείται η αναδρομική θέση του υπαλλήλου σε δυνητική αργία. (ΣΤΕ 1643/1966, 1226/1966, 3/1966).

12. Κατά παγία νομολογία, η θέση υπαλλήλου σε δυνητική αργία δεν συνιστά πειθαρχική ποινή, ούτε λογίζεται ως «ποινική κύρωση», κατά την έννοια του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ, αλλά αποτελεί διοικητικό μέτρο που αποσκοπεί στην προστασία του δημοσίου συμφέροντος και την εύρυθμη λειτουργία της υπηρεσίας. Ειδικότερα η θέση του υπαλλήλου σε αργία δεν ενέχει κρίση για την ενοχή του, ούτε προδικάζει την ενοχή του, αλλά αποβλέπει στην προσωρινή απομάκρυνσή του από την άσκηση των καθηκόντων του, επιπροσθέτως, ως εκ της φύσεώς του (καταβολή του 1/2 των μηνιαίων αποδοχών του υπαλλήλου κατά τις διατάξεις των παραγράφων 4 του άρθρου 82 του ν. 3566/2007 και 5 του άρθρου 340 του ν. 4781/2021), το μέτρο αυτό δεν πλήττει τον υπάλληλο με τέτοια σφοδρότητα, ώστε να προσλαμβάνει ποινική χροιά και να λογίζεται ως «ποινική κύρωση», κατά την έννοια του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ (Ολ.ΣΤΕ 1900/2014, ΔΕΑ 3012/2019).

13. Ενόψει των παραπάνω νομολογιακών παραδοχών και της γενικής αρχής του διοικητικού δικαίου ότι κάθε διοικητική πράξη διέπεται, κατ' αρχήν, από το δίκαιο που ισχύει κατά τον χρόνο της έκδοσής της, εκτός εάν ρητά προβλέπεται άλλως από τον νόμο, στην περίπτωση της διαπιστωτικής διοικητικής πράξης της έκπτωσης, η αυτοδίκαιη έκπτωση γιατρού Ε.Σ.Υ. ή υπαλλήλου επέρχεται, άνευ ετέρου, ευθύς μόλις καταστεί αμετάκλητη ποινική απόφαση καταδίκης αυτού για οποιοδήποτε αδίκημα που συνεπάγεται την έκπτωση και μόνο εκ του λόγου τούτου, συνδέεται δηλαδή μόνο με τη χρονική στιγμή επέλευσης του αμετακλήτου, ασυνδέτως προς τον χρόνο έκδοσής της. Συνεπώς ουδόλως τίθεται, ζήτημα, ως προς το εάν κρίσιμος

χρόνος για το εφαρμοστέο προς έκδοση της διαπιστωτικής πράξης της έκπτωσης δίκαιο είναι ο της έκδοσης αυτής ή ο της έκδοσης της καταδικαστικής απόφασης του ποινικού δικαστηρίου ή ο της διάπραξης του αδικήματος (ΣΤΕ 4343/87, ΝΣΚ 35/2018, 359/2011), καθώς ο χρόνος ισχύος της διαπιστωτικής πράξης της έκπτωσης είναι αυτός της επέλευσης του αμετάκλητου, με βάση τον οποίο κρίνεται το δίκαιο που την διέπει. (ΣΤΕ 3262/2012, 519/2010, 1536/2007). Στην περίπτωση της θέσης υπαλλήλου σε αργία η διοικητική πράξη διέπεται από το δίκαιο που ισχύει κατά το χρόνο έκδοσής της, χωρίς να εξαρτάται από τον χρόνο τέλεσης της αποδιδόμενης πράξης ή από το χρόνο άσκησης ποινικής δίωξης ή παραπομπής στο ακροατήριο.

14. Στην προκειμένη περίπτωση η υποβολή του ερωτήματος αφετηριάζεται από την θέση σε ισχύ του ν. 4999/2022 (07-12-2022), καθώς με την διάταξη του άρθρου 9 του νόμου αυτού τροποποιήθηκε η παράγραφος 4 του άρθρου 27 του ν. 1397/1983, όπου ορίζονται τα ποινικά αδικήματα για τα οποία η αμετάκλητη καταδίκη συνιστά κώλυμα διορισμού των γιατρών του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Ειδικότερα στα ήδη προβλεπόμενα στην ως άνω διάταξη αδικήματα, τα οποία συνδέονται υπό προϋποθέσεις με την λύση της υπηρεσιακής σχέσης λόγω αυτοδίκαιης έκπτωσης και με την θέση σε δυνητική αργία των εν λόγω γιατρών, αντικαθίσταται το έγκλημα κατά των ηθών από τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής και αυτό της ψευδούς καταμήνυσης από την ψευδή κατάθεση, καταργείται η ψευδορκία και η δόλια χρεωκοπία και προστίθενται η δωροληψία, η ψευδής ιατρική πιστοποίηση, η εκβίαση, η απιστία, η παράβαση καθήκοντος, πλημμελήματα των νόμων περί ναρκωτικών, περί προστασίας των ζώων συντροφιάς, περί όπλων, περί ενδοοικογενειακής βίας, περί καταπολέμησης του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του νόμου, με την εν λόγω διάταξη καταργείται η περ. δ) και αντικαθίσταται η περ. ε) της παραγράφου 4 του άρθρου 27 του ν. 1397/1983, προκειμένου αφενός να εναρμονιστούν τα απαριθμούμενα σε αυτήν ποινικά αδικήματα με τα αναφερόμενα στην περ. α) της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών και Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ (ν. 3528/2007) και αφετέρου να προσαρμοστούν στις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, ως ισχύει μετά τον ν. 4619/2019 (Α' 95). Επομένως υπό τις προϊσχύουσες διατάξεις η αμετάκλητη καταδίκη για τα αδικήματα (όπως η παράβαση καθήκοντος) που προστέθηκαν με τις διατάξεις του ν. 4999/2022 δεν συνεπαγόταν την λύση της υπηρεσιακής σχέσης των

γιατρών ΕΣΥ, ούτε η άσκηση ποινικής δίωξης ή η παραπομπή στο ακροατήριο των ποινικών δικαστηρίων (ειδικά για παράβαση καθήκοντος) συνιστούσε λόγο υποβολής ερωτήματος για θέση σε δυνητική αργία. Μετά τη θέση σε ισχύ του νέου νόμου από 07-12-2022, τα αδικήματα αυτά περιλαμβάνονται στα αδικήματα, στα οποία η αμετάκλητη καταδίκη, επισύρει την αυτοδίκαιη έκπτωση του γιατρού και αντιστοίχως η ύπαρξη εκκρεμούς ποινικής δίωξης ή παραπομπής στο ποινικό ακροατήριο δικαιολογούν κατ' αρχήν την υποβολή ερωτήματος αργίας προς τα αρμόδια συμβούλια. Το εάν θα τεθεί ή όχι ο υπάλληλος σε αργία θα εξαρτηθεί από την διαπίστωση ή μη της συνδρομής των λόγων δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι επιβάλλουν, κατά την εκτίμηση της υπηρεσίας, τη θέση του υπαλλήλου σε κατάσταση αργίας, ήτοι απομάκρυνσή του από τα καθήκοντά του π.χ. για προστασία του κύρους της υπηρεσίας και αποφυγή κλονισμού της εμπιστοσύνης των πολιτών προς αυτή, διασφάλιση ομαλότητας διεξαγωγής της δημόσιας λειτουργίας, πρόληψη παρεμβάσεων σε διεξαγόμενη πειθαρχική διαδικασία σε βάρος του υπαλλήλου και γενικώς προστασία της εικόνας της υπηρεσίας και της ευταξίας της λειτουργίας της τόσο στο εξωτερικό, όσο και στο εσωτερικό περιβάλλον αυτής. Η διαπίστωση των παραπάνω κρίνεται πάντα *in concreto* και η απόφαση θέσης σε αργία πρέπει να είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα ανωτέρω στην παράγραφο 12.

Απάντηση

15. Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (ΣΤ΄ Τμήμα) γνωμοδοτεί ομόφωνα ως ακολούθως :

A. Επί του πρώτου ερωτήματος, ότι νομίμως εκδίδεται πράξη διαπιστωτική της αυτοδίκαιης έκπτωσης γιατρού που έχει καταδικαστεί για αδίκημα που προστέθηκε στην παράγραφο 4 του άρθρου 27 του ν. 1397/1983, με το ν. 4999/2022, ακόμη κι αν τελέστηκε πριν τη θέση σε ισχύ (07-12-2022) του τελευταίου αυτού νόμου, υπό την προϋπόθεση ότι η καταδικαστική απόφαση κατέστη αμετάκλητη μετά τη θέση σε ισχύ του νόμου τούτου. Αντιθέτως δεν είναι νόμιμη η έκπτωση στις περιπτώσεις, που η καταδικαστική απόφαση κατέστη αμετάκλητη πριν τη θέση σε ισχύ του εν λόγω νόμου.

B. Επί του δευτέρου ερωτήματος, ότι νομίμως εκδίδεται, μετά τη θέση σε ισχύ του νόμου (07-12-2022), απόφαση θέσης σε δυνητική αργία γιατρού, σε βάρος του οποίου εκκρεμεί ποινική δίωξη για αδίκημα που προστέθηκε με το ν. 4999/2022 ή ο

οποίος έχει παραπεμφθεί στο ακροατήριο στην περίπτωση της δίωξης για παράβαση καθήκοντος, ακόμη κι αν η ποινική δίωξη ή η παραπομπή ανάγεται σε χρόνο πριν την θέση σε ισχύ του νόμου αυτού, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχει αιτιολογημένη κρίση ως προς την συνδρομή ή μη λόγων δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι εξετάζονται, *in concreto*, αν δικαιολογούν ή μη την θέση του γιατρού σε αργία.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 27-10-2023

Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Η Εισηγήτρια

Χαράλαμπος Μπρισκόλας

Αντιπρόεδρος Ν. Σ.Κ

Μαρία Μπασδέκη

Νομική Σύμβουλος του Κράτους